

teatrul pentru copii poate rezista numai în condițiile stabilirii unui dialog poetic cu spectatorii, numai atrăgându-i în magia jocului.

Încă un cuvânt despre perspectivele afirmării noastre în context mondial. Noi am organizat în acest an Festivalul tineretului de la Piatra Neamț, folosindu-ne de experiența câștigată la Festivalurile internaționale, la care am participat. Ca în orice domeniu de activitate, desigur că și în teatru schimbul de experiență se dovedește util și fructuos pe multiple planuri. Am amintit de acest festival, deoarece în intențiile noastre stă transformarea acestei manifestări (care după părerea invitațiilor noastre a fost o reușită deplină) într-un festival internațional al teatrelor de tineret, devenind de astă dată gazde ale unor asemenea stimulatoare și eficiente întâlniri internaționale.

Ion Coman

POSSIBILITĂȚILE DE SUCCES — ÎNCĂ LATENTE — SÎNT IMENSE

Am avut șansa să lucrez într-un teatru care deținea date anticipate și prestigioase despre teatrul românesc. Concret, despre Teatrul Național din Iași și Teatrul de Comedie într-un turneu la Weimar care demonstrase strălucirea actorilor români. Impresii confirmate prin contactul direct al regizorului și directorului artistic Fritz Bennevitzi și al scenografului principal Franz Havemann de la Teatrul Național din Weimar care montaseră la Naționalul din Iași *Galileo Galilei* de Brecht. Asadar, lucrul meu s-a desfășurat pe un teren de apreciere generoasă a talentelor și disponibilităților noastre individuale și colective. În răstimpul potrecut la Weimar, unde am

„Nu sînt Turnul Eiffel” de Ecaterina Oproiu
în regia Soranei Coroamă la Teatrul
Național German din Weimar

„Sorana Coroamă a realizat performanța de a-și lansa deliberat interpretii cu afița relaxare pe aria scenei încât aceștia dezvoltă o poantă din altă. Ceea ce trebuie să fi produs tuturor participanților, încă de la repetiții, o mare și coplesitoare plăcere... Precum uriașul copac indicator de drum, așezat în vastul orizont al supradimensionatei scenografii realizate de Hristolenia Cazacu pe tiparul unei cărți cu poze, își întinde masivul-i ramuri departe, în toate direcțiile cerului, tot astfel se îndreaptă piesa și înscenarea spre teatru și spre public: înăuntru este afură și afură este înăuntru: spectatorii sînt viața a cărei fericire este obiectul cercetării, iar ei cercetează deopotrivă cu actorii jocul vieții. Și se adevărește că acest joc are mereu donă fete, așa cum și în dragoste e nevoie totdeauna de doi oameni”.

(„THURINGISCHE LANDESZEITUNG”,
Georg Meichen, 16 aprilie 1969)

pus în scenă *Nu sint Turnul Eiffel*, am auzit elogii la adresa pasiunii și dăruirii artistice, adesea prezente în montările noastre. Conducerea teatrului din Weimar în urma unei vizite în țară apreciază o serie de spectacole bucureștene și din Iași. Printre acestea și: *Petru Rareș* pe scena Teatrului „Nottara”, *Hora domnițelor* la Teatrul „Dolavranca”, *Lungul drum al zilei către noapte* la Teatrul Național „V. Alecsandri”. Aprecierile au fost măgulitoare. Mi-e greu să le citez, dar rețin observațiile privind „fantezia și calitatea lirismului în scenele de dragoste” din *Hora domnițelor*, de exemplu, sau „puritatea erotismului în desenul actoricesc”. Personal, m-au interesat cele spuse despre „transpunerile scenice care își trag rădăcinile din folclorul românesc, transgresând poezia românească spre universalitate”, cum s-a exprimat profesorul Otto Lang, directorul general al Teatrului din Weimar.

Revenind la colaborarea mea cu teatrul din Weimar vreau să notez bucuria de a fi lucrat pe textul alert și totuși profund al piesei *Nu sint Turnul Eiffel* al Ecaterinei Oproiu. Colaborarea cu colectivul german mi-a prilejuit o seamă de constatări și concluzii: am apreciat în primul rând perfectă lor organizare întotdeauna animată de un gând artistic, de asemenea, urmărirea consecventă și serioasă pe termen lung a unui crez artistic. Într-un cuvânt, pasiune și organizare. Pilduitor pentru noi mi se pare structura repertoriului în care anual intră obligatoriu Goethe, Schiller, Brecht și Shakespeare. Cu aceeași consecvență se urmărește actualitatea dramatică imediată, introducându-se cu promptitudine în fiecare stagiune piesa și autorul tinăr care răspund cel mai exact spiritului și complexelor necesități ale momentului. În acest repertoriu extrem de precis și riguros planificat există suficientă maleabilitate pentru a se introduce cea operă de bună calitate, ce răspunde unor necesități ale actualității imediate. Anul acesta a apărut pe afiș *Aula*, o dramatizare bine făcută după romanul lui Hermann Kant. Am dat acest exemplu pentru a demonstra că într-un program exact și exigent, intolerant la capricii, există valențe deschise pentru surpriza artistică de calitate. Relevabilă în sugestia mi s-a părut și colaborarea cu actorii. În clipa în care ei înțeleg și se conving de justetea soluțiilor tale îți execută cu maximă disponibilitate orice. După procesul înțelegerii participarea lor e activă și necondiționată. Colectivul actoricesc obișnuit cu excelențele metode de lucru ale regizorului Fritz Bennevit, metode care au dus la înscenări remarcabile ca *Faust I și II* de Goethe și *Eduard II al Angliei* de Brecht, s-a văzut pus în fața unui alt fel de a gândi și realiza teatru, răspunzând cu egală participare și entuziasm la aceste noi solicitări. Colaborarea noastră a fost fructuoasă și utilă pentru ambele părți. În prezent, după schimbul de regie și scenografie operat între Naționalul din Iași și cel din Weimar urmează unul de turnee prevăzut pentru toamna acestui an.

Mă gândesc la perspectivele de afirmare ale teatrului nostru: dacă teatrul românesc va izbuti să depășească conjuncturile de modă, fie ele lăuntrice, fie ele venite din afară, dacă teatrul românesc va izbuti să treacă dincolo de o anumită zonă de superficialitate care-l amenință, el se va impune categoric în lume, căci bogăția talentelor sale, posibilitățile încă latente de succes sint imense. Cu condiția unui efort mai mare de disciplinare artistică și de seriozitate profesională. În aria eforturilor trebuie să mai înscrinem și pe acel către cultură: mă refer la cultura intelectuală, formativă, indispensabilă oricărui artist răspunzător de misiunea sa. Să depășim informația culturală și stricta profesionalizare pentru a susține pe piloni siguri valoarea talentului nostru, talent recunoscut pretutindeni.

Sorana Coroamă

CONTEMPORANEITATEA PRETINDE DESCHIDERE

Întotdeauna e mai greu să explici de ce ai avut succes, și cu atât mai greu e să determini cauzele acestui succes, în timp ce un insucces ți-l explici, și, mai ales, îți este explicat cu atita ușurință. Mai mult încă, am impresia că explicarea, eviden-